

Wolfje heeft heimwee

In de vakantie moet Wolfje een poosje naar zijn oom aan zee. Mama en papa verbouwen hun huis in het bos; ze hebben dus geen tijd voor Wolfje. Oom is vriendelijk, maar ook behoorlijk raar. In het vreemde huis aan zee voelt Wolfje zich niet op zijn gemak. Hij mist het bos verschrikkelijk. Tot Kat, het buurmeisje van oom, opduikt ...

Wolfje heeft heimwee

Reine De Pelseeneer
en Claudia Verhelst

BIB-BOX

bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN
4 Sinema company

BIB-BOX

ook op **bingel**

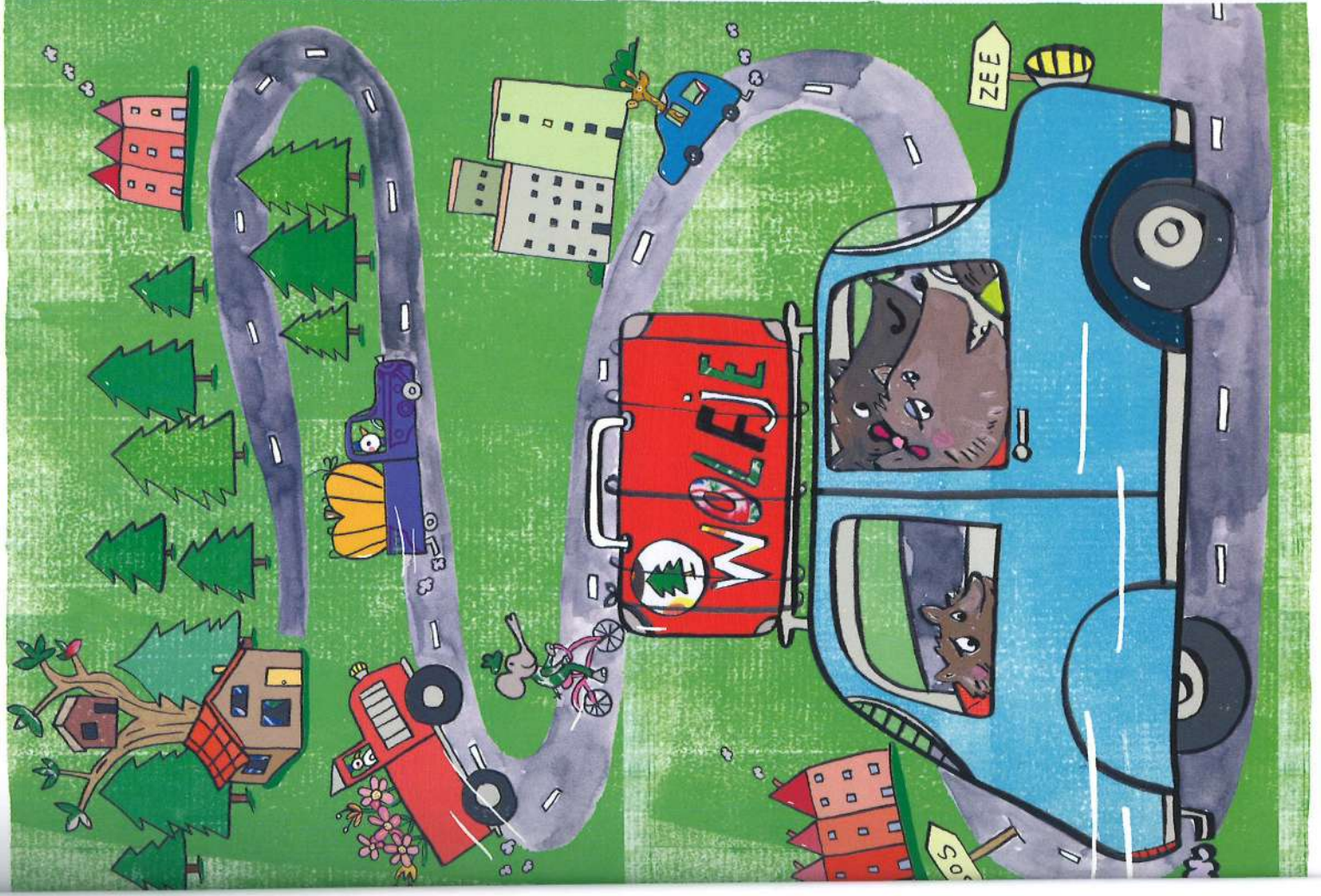
Wolfje klapt het deksel van de koffer dicht en kijkt met een zucht naar zijn kamer. Wat zal hij zijn vertrouwde plekje missen ... De kast met boeken en de prenten aan de muur, zijn donzige dekbed en het zicht op het bos. Mama steekt haar kop om de hoek en vraagt: 'Lieverd, ben je klaar om te gaan?' Nee, denkt Wolfje, ik ben niet klaar. Hij zal zich nooit klaar voelen, maar hij heeft geen keuze. Hij moet naar zijn oom aan zee. Mama draagt zijn koffer de trap af, want papa staat al op hen te wachten bij de auto.

'Mag ik nog heel even naar mijn boomhut?' Vooruit dan', lacht papa. 'Je krijgt vijf seconden.'

Wolfje huppelt over het bospad naar zijn boomhut. Hij klautert de ladder op en kijkt neer op de vijver en het struikgewas errond. Wolfje ademt diep in en uit. Kon hij maar hier blijven ... Aan zee is hij nog nooit geweest. Volgens mama is de zee een beetje zoals de vijver, maar dan wel duizend keer zo groot.

Wolfje kijkt nog één keer aandachtig rond en daalt dan de ladder af.

In de auto glijdt het bos geleidelijk uit beeld. Wolfje denkt aan zijn oom, die best wel vriendelijk is, maar ook wat bizar. Hij ruikt een ietsepietsje naar vis en hij draagt slippers en een hemd met palmbomen erop. Eigenlijk kent Wolfje hem niet heel goed, maar nu moet hij dus twee weken bij hem logeren. Mama en papa gaan het huis verbouwen. Er komen nieuwe vloeren in de kamers en de oude keuken moet eruit.

Wolfje ligt in het bed op de zolder van oom. Hij is moe, maar hij kan niet slapen. De kamer ruikt vreemd en het laken voelt anders dan thuis. Mama en papa zijn alweer vertrokken; zij slapen gewoon in het bos. Was Wolfje maar bij hen ... Zijn staart en zijn poten bewegen onrustig. Met een zucht kruipt Wolfje uit bed. Hij opent de deur van de kamer en trippelt naar het toilet. De trap kraakt en Wolfje schrikt van elke pas die hij zet. Hij plast vliegensvlug en glipt dan weer naar boven.

Het is lang rijden naar zee, maar plotseling stoppen ze voor het huis van oom. Wolfje kijkt door het raampje van de auto, maar hij ziet geen zee. Mama glimlacht. 'Hier kun je de zee niet zien, ze is een paar straten verderop.' Oom komt al naar buiten gelopen, met zijn slippers aan. Wolfje kruipt bedeesd uit de auto. Oom omhelst mama en papa innig en aait speels door Wolfjes vacht. 'Het wordt een geweldige vakantie!' joelt hij. Wolfje knikt, maar hij voelt nu al pijn in zijn buik. Het bos is verschrikkelijk ver weg ...

'Kun je niet slapen?' vraagt oom, die opeens in de gang staat.

Wolfje hoopt dat oom niet boos wordt, maar gelukkig zegt hij: 'Kruip maar even bij mij, dan verzin ik een verhaal.'

Hij vertelt over varen op de oceaan, over exotische landen en avonturen. Wolfje luistert met ingehouden adem, tot de slaap hem overmant ...

De volgende ochtend weet Wolfje even niet waar hij is. Hij wrijft in zijn ogen en dan weet hij het weer: hij is in de kamer van zijn oom.

Hij voelt zich lusteloos en een beetje misselijk. Het liefst zou hij in bed blijven, met het laken over zijn kop.

Maar oom komt de kamer in en trekt de gordijnen open. 'Beneden staat een stevig ontbijt voor je klaar', zegt hij.

Met tegenzin drentelt Wolfje mee naar de keuken, waar de tafel gevuld is met lekkers. Normaal zou Wolfje onmiddellijk aanvallen, maar nu broemt zijn buik 'nee'.

Oom kijkt hem fronsend aan. 'Is het wel oké?'
Om oom een plezier te doen, neemt Wolfje wat
yoghurt en frambozen. Maar hij krijgt amper
een hap door zijn keel en tranen prikken in
zijn ogen.
Na een poosje fluistert hij: 'Mijn buik doet
pijn.'
Oom streelt over zijn kop. 'Eet later maar, als
het beter gaat.'

Bij de zee kijkt Wolfje zijn ogen uit. Wat is de zee gigantisch! Zoveel water zag hij nog nooit. De zee is eigenaardig, maar wel mooi. Toch verlangt Wolfje naar het bos, want hij mist zijn boomhut, zijn kamer, mama en papa ...

Oom strijkt over zijn schouder: 'Je hebt het moeilijk, hè?'

Wolfje bijt op zijn lip, terwijl een traan over zijn wang biggelt.

'Dat is normaal, hoor', gaat oom verder. 'Ver van huis zijn is soms zo lastig dat je heimwee krijgt.' Hij geeft heel voorzichtig een kneepje. 'Neem maar rustig de tijd, Wolfje.'

Wolfje heeft maar weinig geslapen vannacht en dus ligt hij 's middags nog altijd in bed, mijmerend over thuis ... Zijn buik rommelt, maar toch wil Wolfje geen hap eten. Hij wil graag dapper zijn, maar het lukt niet, want zijn volledige lijf mist mama, papa en het bos.

'Doe maar gewoon waar je zin in hebt', heeft oom gezegd, en dus blijft Wolfje in bed.

Er klinkt een bons op de deur en haast tegelijkertijd verschijnt er een meisje in het deurgat.

'Hallo, ik ben Kat!'

Kat begint onmiddellijk honderduit te tateren. Ze is het buurmeisje van oom en omdat haar ouders veel werken, let oom af en toe op haar.

'Jouw oom is echt buitengewoon fantastisch, vind je niet?'

'Eh, ja ...' Wolfje durft niet te zeggen dat hij heimwee heeft.

Kat babbelt gewoon verder. 'We doen altijd de leukste dingen samen. Zo meteen trekken we naar het strand. Je gaat toch mee?'

Waarom lig je trouwens nog in bed?'

Wolfje weet niet goed wat hij moet antwoorden, dus hij murmelt: 'Oké, ik ga mee.'

Kat rent uitbundig over het strand met een vlieger, die sierlijk boven haar kop buitelt. 'Joehoe, dit is waanzinnig leuk!' roept ze. Oom juicht haar opgewekt toe. Wolfje zit in het zand en bestudeert de vlieger. 'Wil jij niet?' vraagt oom.

Wolfje haalt zijn schouders op en mompelt: 'Laat maar.'

Na een poos is Kat moe van het vliegeren, dus ploft ze naast Wolfje neer.

'Doe je poot eens open', zegt ze.

Ze legt een breekbaar, melkwit schelpje in zijn poot. 'Speciaal voor jou.'

'Oh,' stamelt Wolfje, 'dat is bijzonder. Dankjewel.'

Wat later speurt hij samen met Kat naar een schelp voor mama en papa. De wind kietelt zijn vacht, maar de zon geeft een behaaglijke warmte. Hij voelt zich op zijn gemak bij Kat op het strand.

'Hebben jullie honger?' vraagt oom wanneer ze weer thuis zijn.

'Ja!' antwoordt Kat. 'Reuzehonger!'

'Ik ook', zegt Wolfje, die voor het eerst zin heeft om wat te eten.

'Van de zeelucht krijg je honger', lacht oom.

'Ik ga pannenkoeken bakken!'

Kat veert op en geeft oom een knuffel. 'Wat is het gezellig bij jou.'

Oom tilt haar hoog de lucht in en Kat schatert en gilt. Wolfje moet ook een beetje lachen, want Kat en oom lijken wel circusartiesten.

Wat later smullen ze van een grote stapel pannenkoeken met jam, stroop en bosbessen. Een poos lang is er in Wolfjes buik geen plaats voor heimwee.

De dag erna staat Kat weer op de drempel. Wolfje heeft beter geslapen. 's Avonds waren er nog wat tranen, maar na een verhaal van oom vertrok Wolfje naar dromenland. Nu is hij klaar voor de dag.

Oom neemt hen mee naar het strand met een mand vol lekkers. Ze bouwen een reusachtig kasteel van zand en ze stoeien in het water. Ze picknicken op een laken op het strand, ze rijden in gocarts op de dijk en ze likken aan een ijsje.

Wolfje denkt nog wel aan het bos, maar hij vindt de zee almaar leuker. Bovendien moet hij vaak lachen om oom en Kat, want die twee zijn knettergek.

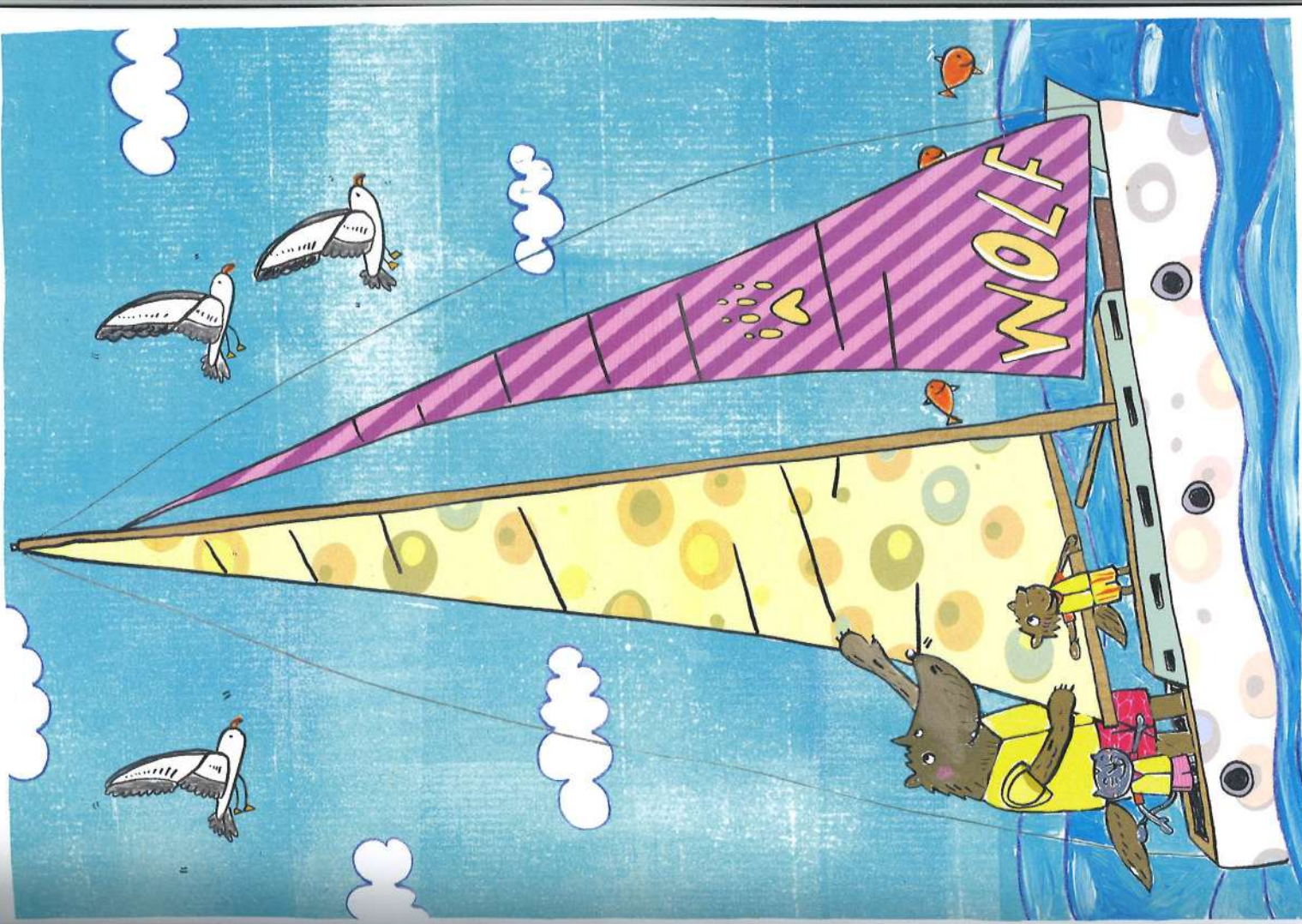
Elke dag bedenkt oom iets leukers om te doen en plotseling vliegen de dagen voorbij. Meestal is Kat erbij, soms gaan Wolfje en oom alleen op stap.

Op een dag zegt oom: 'We gaan varen.' Wolfje slikt. 'In een boot? Op zee?'

Hij weet niet of hij dat wel durft, maar oom en Kat springen al in het rond.

In de jachthaven ligt de zeilboot van oom.

Oom bereidt alles voor en daarna varen ze uit. Eerst is alles nog rustig, maar op zee deint de boot woest op en neer. Het duizelt in Wolfjes kop, maar hij houdt zich sterk.

'Het went wel!' roept oom.
Hij krijgt gelijk. Na een poosje gaat het
vervelende gevoel weg, en Wolfje en Kat
helpen oom met de zeilen.
Ze zijn midden op zee, overal om hen heen
is woelig water en ze zitten vast op de boot.
Toch voelt Wolfje zich vrij en groot en sterk.
Hij houdt van de zee.

Opeens komen mama en papa Wolfje weer
ophalen.

'Zijn er al twee weken voorbij?' vraagt Wolfje
verrast.

Mama en papa reageren een tikje teleurgesteld:

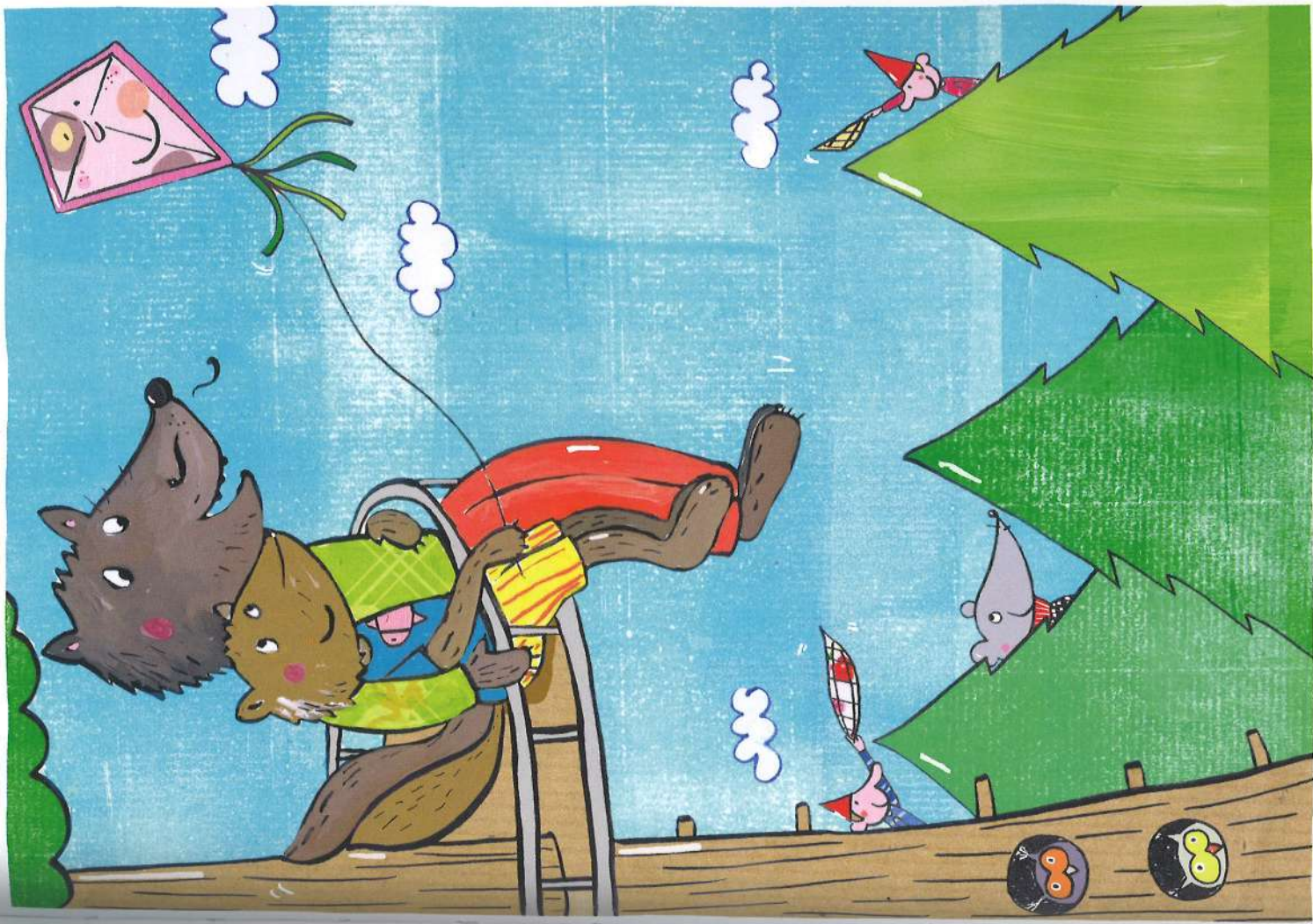
'Ben je dan niet blij?'

Wolfje is blij en niet blij tegelijkertijd. Hij geeft
oom en Kat een flinke afscheidsknuffel en
zwaait minutenlang. Hij zal hen missen, maar
hij verlangt ook naar het bos ...

In de auto praat Wolfje aan een stuk door over alles wat hij heeft gezien en meegemaakt. Verhalen over golven, ijsjes, strand en zand vliegen in het rond. Mama en papa krijgen er geen woord tussen. Maar dan valt Wolfje zomaar in slaap. Pas in het bos wordt hij weer wakker, met de geur van boslucht in zijn neus.

Hij snelt het huis in en roept: 'Wauw!'

De vloeren zijn fonkelnieuw en de keuken ziet er compleet anders uit. Mama en papa hebben echt hard gewerkt. Wolfjes kamer is gelukkig nog net zoals ze was. Wolfje gaat op het bed zitten en hij glimlacht, want het voelt goed om weer thuis te zijn.

Na het eten wandelt Wolfje naar zijn boomhut. Hij tuurt naar de vijver en denkt aan de zee. Wat zouden oom en Kat nu doen? Hij mist hen, net zoals hij het zand tussen zijn tenen en het geruis van de golven mist. Wat is de zee ver weg ...

Papa klimt naar boven en een tijdlang zitten ze zwijgend naast elkaar, tot papa merkt dat er wat is.

Hij fluistert: 'Het is nog even wennen hè?'

'Ik denk dat ik heimwee heb', zegt Wolfje.

'Heimwee naar zee.'

Papa klopt op zijn schouder. 'Er is ook plezierig nieuws', zegt hij. 'Oom vraagt of je volgende vakantie weer op bezoek komt.'

'Echt?' roept Wolfje. 'Natuurlijk wil ik dat!'

Hij kijkt al uit naar een boottocht met oom en Kat.

Over auteur Reine De Pelseeneer

Dag lezer,

Mag ik me even voorstellen? Ik ben Reine, de schrijfster van dit boekje. Ik krijg nooit genoeg van letters op papier. Het alfabet telt maar 26 verschillende tekenjes en toch kun je er oneindig veel kanten mee op. En dus schrijf ik verhalen, of werk ik aan gedichten om te ontdekken wat er allemaal mogelijk is met die 26 letters.

Een van de verhalen die ik schreef, heb jij net gelezen. Hopelijk vond je het leuk! Misschien ben je wel nieuwsgierig naar meer? Houd je van dieren? Of lees je graag verhalen met een gevoelig tintje? Dan ben ik er zeker van dat je zult genieten van mijn boek 'De langzame weg van Dwaal'. Het gaat over wasbeer Dwaal, die verliefd is op Hinde. Een boek met een verhaal, gedichten en héél bijzondere tekeningen!

Op mijn website vind je ook nog een hele hoop weetjes over mezelf. Neem maar eens een kijkje op: www.reinedepelseeneer.be

Andere boeken van Reine in BiB-BoX:

- Een buur voor Vos
- ◆ Stella is een ster

- Nina Muis rent voor twee
- Geen toegang voor meisjes

Over tekenaar Claudia Verhelst

Claudia Verhelst (°1974) woont in Kruibeke. Ze studeerde Toegepaste grafiek en illustratie in Antwerpen en studeerde af in 1996. Sindsdien illustreert ze voor kinderen. Ze houdt ervan om vrolijke tekeningen te maken in felle kleuren, met veel details. Verder is ze gek op boeken, oud speelgoed en marsepein.

www.claudiaverhelst.blogspot.com